

længere sigt at indgå aftaler om orlovsret og støtte-muligheder i kommende overenskomster.

Administrative og økonomiske konsekvenser.

Støtten til voksenuddannelse iværksættes gradvis, som en landsdækkende foranstaltning.

Kulturministeren har det overordnede ansvar for styringen af støtteordningen, og i igangsætningsfasen vil administrationen blive varetaget af Direktoratet for Folkeoplysning, Frie Grundskoler m.v.

Der nedsættes et voksenuddannelsesråd med deltagelse af arbejdsmarkedets parter og andre berørte organisationer, institutioner og myndigheder, der skal rådgive kulturministeren om arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitiske spørgsmål i forbindelse med lovens gennemførelse.

Til ordningens igangsættelse er der på finansloven for 1989 afsat 50 mio. kr., svarende til ca. 20.000 deltageruger, (ca. 400 årselever) med en løngodtgørelse svarende til den højeste sats for arbejdsløshedsdagpenge. Statstilskuddet til uddannelsesstøtten tænkes videreført på finanslovene for 1990 og 1991.

Regeringen er af den opfattelse, at arbejdsmarkedets parter på længere sigt bør medvirke ved finansieringen af voksenuddannelsesstøtten, men mener at spørgsmålet herom, ligesom spørgsmålet om generel ret til fravær i forbindelse med undervisningen, bør overlades til aftale mellem arbejdsmarkedets parter.

Udgifterne i forbindelse med uddannelsernes drift finansieres efter de gældende regler på området, herunder de eksisterende bestemmelser om deltagerbetaling m.v.

Udgifterne ved undervisning af ca. 400 årselever ville med en gennemsnitsudgift på omkring 45.000 kr. pr. årselev udgøre 18 mio. kr. ligeligt fordelt på uddannelser under henholdsvis Arbejdsministeriet, Undervisningsministeriet og Kulturministeriet.

I den indledende fase, hvor et relativt begrænset antal deltagere spredes over et stort antal undervisnings- og uddannelsesstilbud under de tre ministerområder, må det forventes, at en del af de uddannelsessøgende vil kunne optages inden for det eksisterende system uden ekstra omkostninger.

Det kan samtidig forventes, at en del af de beløb, der bevilges til voksenuddannelsesstøtte, vil indebære besparelser på statens udgifter på dagpengeområdet.

Uddannelsesstøtten skal primært anvendes til løngodtgørelse for de uddannelsessøgende, men bevilingerne vil også i et begrænset omfang kunne anvendes til ordningens administration, samt til erfaringsindsamling, information og udvikling af nye uddannelsesstilbud.

Af bevillingen på 50 mio. kr. påregnes 46 mio. kr. anvendt til løngodtgørelse til deltagerne i støtteordningen. Indtil 1 mio. kr. tænkes anvendt til information og løbende evaluering, og ca. 2 mio. kr. til støtte til udvikling af nye uddannelsesstilbud, der især imødekommer uddannelsesbehovene blandt ordningens primære målgruppe.

Det er hensigten i videst muligt omfang at søge de nødvendige personalemæssige ressourcer tilvejebragt gennem omprioriteringer af arbejdsopgaverne i Direktoratet for Folkeoplysning, Frie Grundskoler m.v., men det vil være nødvendigt, at der af bevillingen på 50 mio. kr. anvendes 1 mio. kr. til en forhøjelse af direktoratets driftsbevillinger under finanslovens § 21.01.03, heraf en forhøjelse af lønsommen med 750.000 kr. svarende til 4 årsværk.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Arbejdsledige er ikke omfattet af lovforslagets bestemmelser, idet deres uddannelsesbehov i vidt omfang må anses for tilgodeset gennem de gældende regler om uddannelses- og beskæftigelsesmæssige foranstaltninger mod arbejdsløsheden, de seneste ændringer af arbejdstilbudsloven, hvorved langtidslediges uddannelsesmuligheder er blevet styrket væsentligt, samt den sociale lovgivning.

Adgangen til at deltage i undervisning i arbejdstiden aftales mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren, eventuelt ved aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte på virksomheden.

Den primære målgruppe for loven er den store gruppe af voksne, der alene har 7-8 års formel skolegang som uddannelsesmæssig baggrund, idet undervisningspligten først med virkning fra den 1. april 1972 blev udvidet fra 7 til 9 år.

Den nedre aldersgrænse på 25 år er valgt, fordi det må antages, at personer under 25 år har haft mindst 9 års formel skolegang.

Såvel lønmodtagere som selvstændige erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller er omfattet af loven. Der er i første række tænkt på de mindre, selvstændige, håndværkere, butiksindehavere, landmænd, fiskere m.v., og disses medarbejdende ægtefæller, hvor firmaet eller bedriften drives af indehaveren selv, eventuelt med bistand fra ægtefællen og enkelte medarbejdere. Spørgsmålet om afgrænsningen af personer, der betragtes som selvstændige erhvervsdrivende eller medarbejdende ægtefæller, af-